

- b) domácí neb ordinující lékař;
- c) dva pomocní lékaři;
- d) správce;
- e) kontrolor;
- f) hospodyně;
- g) dozorkyně nad prádlem;
- h) domovník, zároveň kancelářský sluha;
- i) ošetrovací personál;
- k) domácí sluhové;
- l) personál do kuchyně a ku prádlu dle potřeby.

§ 7.

Domácímu neb ordinujícímu lékaři přísluší zároveň se správcem ústavu místní řízení ústavu a má ve shodě s vrchní správou léčení nemocných a lékařské práce ústavu obstarávat. Také má na starosti rozdělování služby ošetrovatelů a dohled k službě té a má pomocným lékařům za souhlasu vrchní správy přidělovati obor působnosti.

On též vykonává jemu přidělený dozor při správě majetku a prostředků ústavu.

§ 8.

Pomocní lékaři mají na starosti jim přikázanou část léčení nemocných a lékařských prací ústavu vůbec, a mají při zaneprázdnění domácího lékaře tohoto tak zastupovati, že v první řadě ho zastupuje starší pomocný lékař a při zaneprázdnění tohoto mladší. Pomocní lékaři obstarávají dle nařízení domácího lékaře všechny lékařských výkonů se týkající písemné práce. Vzhledem k těmto povinnostem není jim dovolena praxe mimo ústav.

§ 9.

O výkony bohoslužebné a duchovní správu pečováno bude zemským výborem. Duchovní jsou povinni, při vykonávání svého úřadu řídit se pravidly, které jim od lékařů vzhledem na duševní stav nemocných budou dány.

§ 10.

Správce obstarává vedle zastupování ústavu administrativní, hospodářské, pak pokladniční a účetní práce ústavu. Správci jsou z ustanoveného personálu přímo podřízeni kontrolor, hospodyně, dozorkyně nad prádlem, domovník, zároveň kancelářský sluha, domovní sluhové, kuchyňský a při prádle ustanovený personál